

for vore ærede Kolleger paa den anden Side, at fordi der falder en Udtalelse om, at intet Lovforslag maa gaa igjennem, turde det dog være, at det ikke var aldeles givet, at det ikke fler, og navnlig er det ikke givet med Hensyn til et Forslag, der for det Første kommer fra privat Side og dernæst er et saa neutralt Gebet, at jeg ikke ret veed, hvorledes man skulde faae nogen Politisk puttet ind deri. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at Forslaget var langsomt virkende, og at det navnlig neppe vilde faae nogen stor Indflydelse i vor Levetid, saa vil jeg tilnærmelsesvis give det ærede Medlem Ret, men jeg vil paa den anden Side spørge det ærede Medlem, hvorledes han vilde indrette et Lovforslag, og hvorledes han tror, at det vilde kunne nytte at komme med et Lovforslag, hvorved man behøvede de nu eksisterende Gjæstgiverne og Værtshusholdere deres engang erhvervede Ret; det kan der aldrig være Tale om. Altsaa, hvorledes man end indretter Lovforslaget, er det uundgaeligt, at det vil være langsomt virkende; thi der kan aldrig være Tale om ved Lov at fratage de Mennecker, der nu sidde i Forretningen, en allerede erhvervet Ret. Der er iøvrigt af flere ærede Talere blandet to forskjellige Ting ind i denne Forhandling, som jeg tror, man gjør Mødest i at holde ude fra hinanden. Det var navnlig det ærede Medlem for Bornholm (Jalleen) og det ærede 4de kongevalgte Medlem (Fischer), som fremhævede Spørgsmaalet om et andet og bedre Polititilsyn, men det er jo Noget, som ligger fjernt fra det, vi her forhandle. Der er Spørgsmaal om Betingelserne for at erholde Næringsadkomst, men Spørgsmaalet om Polititilsynet er jo Noget, der henhører under Politilovgivningingen, og som slet ikke kan komme i Betragtning i denne Lov. Det ærede Medlem fra Bornholm udtalte et Duffe om, at Bestemmelsen i den gamle Politianordning af 1701 om Værtshusenes Lutning kunde gennemføres; men der maa jeg dog erindre ham om, at vi allerede have en nyere Lov for alle Kjøbstæder, nemlig Loven af 8de Februar 1871 om Politiet udenfor Kjøbenhavn. Ifølge denne Lov skal der i enhver Kjøbstad være en Politivedtægt, og i denne skal der indeholdes Bestemmelser om Opretholdelse af Orden m. v. paa offentlige Beværetninger og andre Forlystelsessteder. Altsaa, vil man søge nogen Feil — og det er navnlig en Bemærkning, jeg ogsaa kan henvende til det ærede 4de kongevalgte Medlem — saa maa den søges i Vedtægten. Det er den, der skal forandres; men jeg tror ikke, at det vilde være heldigt at blande dette sammen med det foreliggende Forslag. Det er muligt, at Vedtægterne ikke ere strappe nok, navnlig ikke den for Frederiksberg. Det er muligt, at der paa Grund af den tiltagende Befolkning der maa træffes yderligere Bestemmelser, det skal jeg ikke indlade mig paa, men det Almindelige for Kjøbstædernes Vedkommende er, at der i Ved-

tægten, som er approberet af Justitsministeriet, findes en Bestemmelse om, at ethvert Værtshus skal være lukket Kl. 11, og en Bestemmelse om, at Politimesteren yderligere, naar han finder Anledning dertil, kan lukke Værtshuset før den Tid, hvad der ikke saa sjældent sker, f. Ex. paa Markedsdage og Sligt. Altsaa, denne Side af Sagen tror jeg rigtignok, det er bedst at lade ligge. Jeg maa jo udtale at Anerkjendelse af den Maade, hvorpaa Lovforslaget er blevet modtaget her; men naar det fra et Par Sider, navnlig af det ærede 4de kongevalgte Medlem og det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Bloug), er udhævet, at Lovforslaget synes noget bestebent, og at det er tvivlsomt, om man vil kunne opnaa det, som derved tilsigtes, saa blev det ikke nærmere begrundet, hvorfor man ikke vilde kunne opnaa det; men det forekommer mig, at et Lovforslags Form ikke har saa Meget at betyde, tværtimod, naar man læser det rigtigt, tror jeg, man maa give mig Ret i, at der vil opnaas Alt, som det er muligt for Dieblikket at opnaa, nemlig, at Kommunalbestyrelserne faae Bevillingsmyndighed med Hensyn til Oprettelsen af nye Værtshuse. De ærede Herrer holde ikke tilstrækkelig den Betragtning ude, at det Gamle kan man ikke røre ved, det maa dog ude efterhaanden. Det, hvorom det gjælder, er at forhindre nye Etablissementer. Dertil have vi haat en Bestemmelse i Loven af 1873, som imidlertid havde den Mangel, at der ikke kunde gjøres Undtagelse deraf. Saaledes som dette Forslag foreligger, kan jo Kommunalbestyrelsen sige Nei og Nei og Nei bestandig, men den kan ogsaa gjøre en Undtagelse. Naar man lægger saamegen Vægt paa, at Tallet af Værtshuse skal indskræntes, er der jo ganske vist ikke Noget iveien for, at en Kommunalbestyrelse, naar den tror det stemmende med Kommunens Lære, kan benytte Loven af 1873 og bibeholde en Vedtægt, der siger, at førend Værtshusene ere sunkne ned til det Antal, jeg vil sige, at der er 2,000 Værtshuse i Kjøbenhavn, — at førend Tallet er sunket ned til 1,000, maa intet nyt Borgerstab meddeles. Jeg tror ikke, det vilde være rigtigt, men der er ikke fra Lovgivningens Side Noget iveien derfor, selv om dette Lovforslag vedtoges, thi det ophæver ikke Bestemmelsen i Loven af 23de Mai 1873. At Forslaget ser saa bestebent ud, anser jeg for en Fordel. Netop for at det kunde faae en saa velvillig Modtagelse som muligt, har jeg søgt at skrive Lovforslaget i en saa bestebent Form som muligt; men jeg tror forøvrigt, at man skal vanskeligt kunne finde mere yderliggaaende Bestemmelser med Hensyn til den fremtidige Indskræntning af Værtshusholdernes Antal. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Bloug) sagde, at det var godt nok at lægge det i Kommunalbestyrelsernes Haand, men at disse manglede den fornødne Energi. Ja, jeg gaar nu altid ud fra den Betragtning, at de kommunale Autoriteter ere be-